

LINEC 2016 - Náš adventní výlet do Lince

Vyjíždíme brzy ráno – a kolem osmé hodiny ráno již projíždíme místy, kde dříve jezdívala tzv. koňka - **Koněspřežní železnice České Budějovice – Linec**

Její délka je 120 km a provoz trati byl zahájen v roce 1832, kdy nákladní i osobní vozy tahalo spřežení se dvěma koňmi. Hlavním důvodem pro stavbu železnice z Lince do Českých Budějovic byla přeprava soli z rakouské Solné komory do Čech. Sůl se od nepaměti dopravovala po řekách Travně a Dunaji do Lince, kde se překládala na koňské potahy, aby ji převezly přes šumavské hřebeny do Budějovic k řece Vltavě. Tam se opět překládala na lodě.

Na počátku rozvoje techniky počátkem 19. století reprezentovalo českou technickou vyspělost ojedinělé dílo mezinárodního významu – právě tato první a nejdelší koněspřežní železnice na evropském kontinentě.

Roku 1807 byl pověřen ředitel prvního polytechnického ústavu v Praze F. J. Gerstner, aby přešetřil možnost spojení Vltavy s Dunajem pomocí kanálu.

Ten - ač odborník na vodní stavby - navrhl nakonec místo vodního díla - vybudování železnice. Stavba, jejímž vedením byl pověřen jeho syn F. A. Gerstner, byla započata v roce 1825. V roce 1827 byla zkušebně uvedena do provozu severní, česká část železnice, a o rok později již byla zprovozněna trvale.

Celá trať z Českých Budějovic do Gmündu u Lince byla dokončena 1. 6. 1830. Pravidelná přeprava zboží byla zahájena v roce 1832. Doprava osob byla na trati zavedena až dodatečně. Koně se pohybovali krokem, průměrná váha nákladu taženého jedním koněm byla 70 centů. Po celou dobu provozu na koněspřežní dráze byla preferována nákladní doprava. Pokud se náhodně na trati setkal osobní vlak s nákladním, musel se vrátit zpět do

stanice nebo výhybku a uvolnit cestu nákladnímu transportu. Pokud byl osobní vůz lehčí, společnými silami byl z kolejí odstraněn a po projetí nákladního vlaku nahozen zpět. Pak se pokračovalo v jízdě.

Osobní vlaky vyjížděly od jara do podzimu pravidelně jednou denně v 5 hodin ráno z obou koncových stanic. Potkávaly se v poledne ve stanici Kerschbaum, kde byla hodinová přestávka na oběd. Do cílové stanice dorazily v 19 hodin. Cestující se museli dostavit do registrační kanceláře nejpozději půlhodiny před odjezdem. Jízdenky byly předtištěny, ručně se vyplňovaly některé údaje (vozová třída, registrační číslo, nástupní a konečná stanice a

cena jízdenky). Cestující se před nástupem museli prokázat cestovním pasem a vrchnostenským povolením k jízdě.

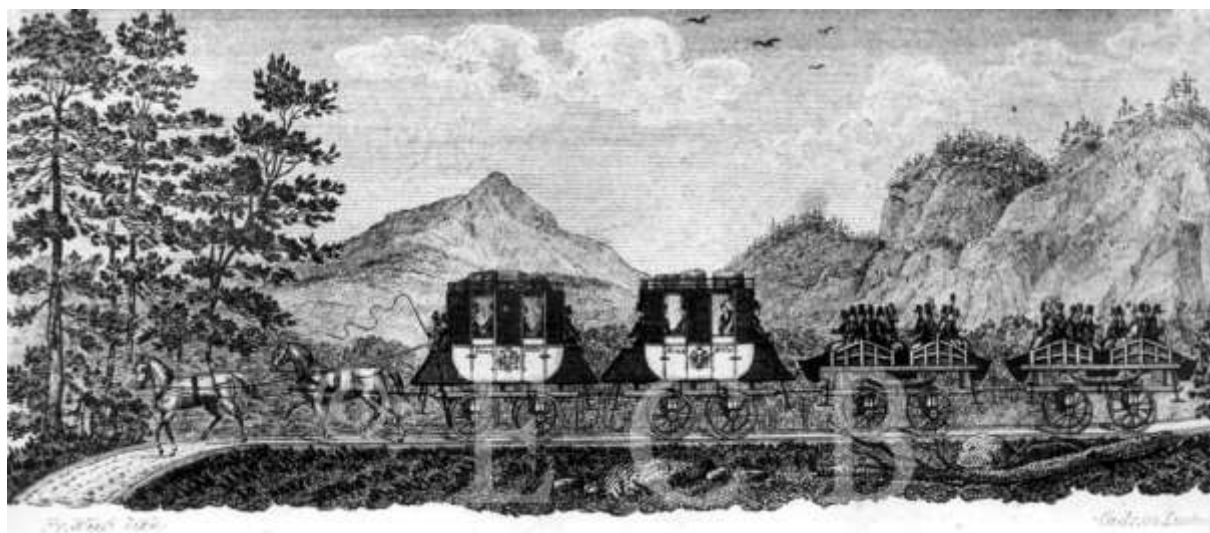

Osobní vlaky vyjížděly od jara do podzimu pravidelně jednou denně v 5 hodin ráno z obou koncových stanic. Potkávaly se v poledne ve stanici Kerschbaum, kde byla hodinová přestávka na oběd. Do cílové stanice dorazily v 19 hodin. Cestující se museli dostavit do registrační kanceláře nejpozději půlhodiny před odjezdem. Jízdenky byly předtištěny, ručně se vyplňovaly některé údaje (vozová třída, registrační číslo, nástupní a konečná stanice a cena jízdenky). Cestující se před nástupem museli prokázat cestovním pasem a vrchnostenským povolením k jízdě.

Spřežení se dvěma koňmi zapřaženými za sebou se křižovala v příhraničním Kerschtaumu a urazila cestu dlouhou 129 km za 14 hodin. Mnohem četnější nákladní vlaky urazily vzdálenost mezi oběma cílovými městy za 3 dny. Po nástupu parních lokomotiv byla téměř celá česká část využívána pro parní železnici. Z trati, která byla první veřejně užívanou v Evropě, se do dnešní doby zachovalo několik fragmentů (např. přízemní domek konečné stanice v Českých Budějovicích, část trati mezi stanicemi Suchdol a Rybník). Na celé trase koněspřežky bylo na 46 strážních domků a jejich obyvatelé, strážníci, měli denně za úkol zkontrolovat tříkilometrový úsek trati.

Parní provoz byl na trati zaveden 1. září 1872. V roce 1970 byly zbytky koněspřežné železnice prohlášeny národní kulturní památkou. V Holkově je dobře zachována budova přepřahací

stanice, nedaleko je část náspu s klenutým mostem. V Bujanově naleznete Muzeum této dráhy, kde se dozvíte nejrůznější historické zajímavosti o provozu této unikátní trati.

A ještě před příjezdem do Lince si něco musíme povědět o jeho historii a různých zajímavostech .

Linec - historie

Honorakouská metropole Linec rozkládající se na březích Dunaje je domovem pro cca 200 tisíc obyvatel. Přestože je důležitým průmyslovým městem, je významný také z hlediska historie.

S Lincem má Česká republika mnoho společných vazeb, vždyť do tohoto města vedla z jižních Čech nejstarší železnice v kontinentální Evropě.

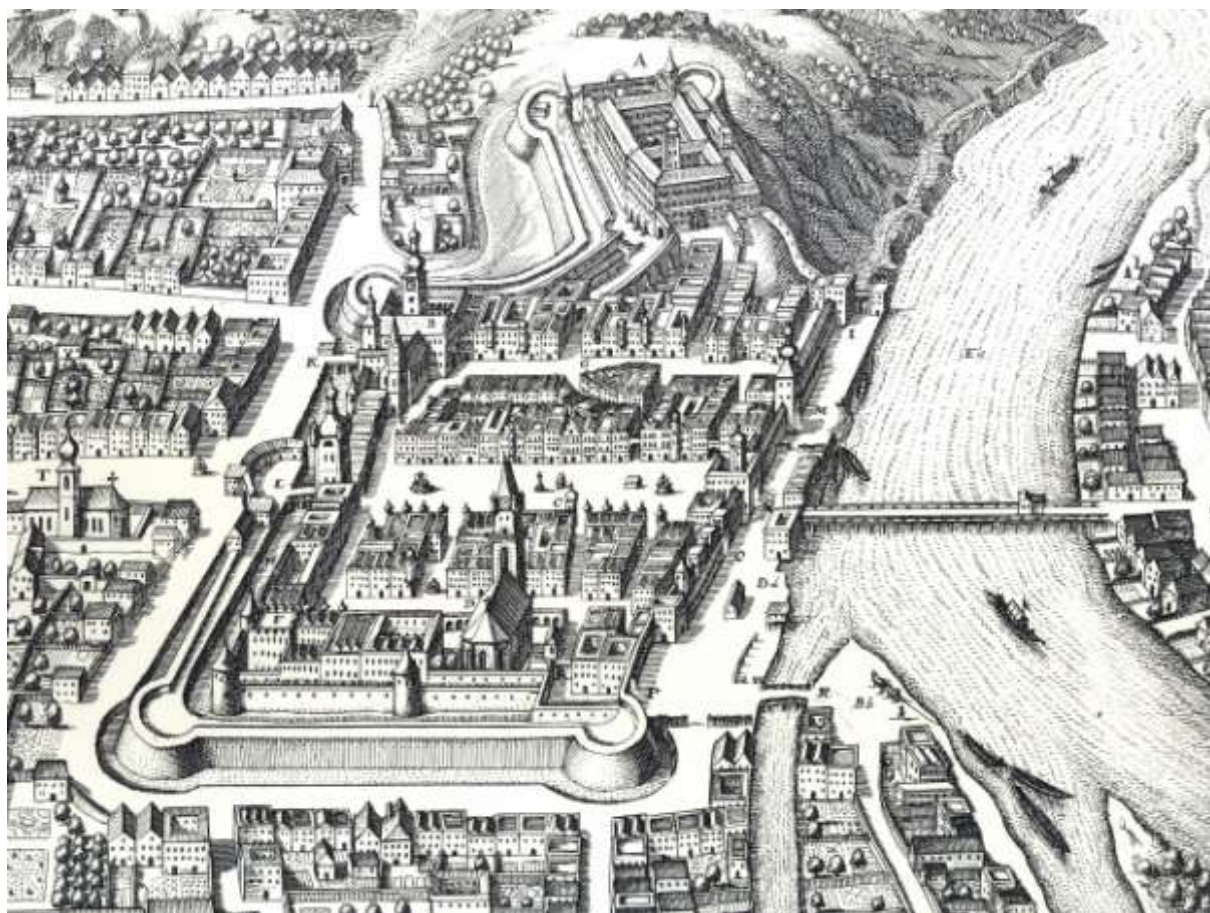
Linec je po Vídni a Štýrském Hradci třetím největším městem Rakouska. Má výhodnou polohu na říční křižovatce, kterou objevili již staří Keltové. Ti se zde usadili a své sídliště pojmenovali Lentos. Po nich sem přišli Římané, kteří sídliště přebudovali na opevněný tábor s názvem Lentia – to je z keltského slova lípa.

I po zániku římské provincie Ufernoricum zůstala osada tak důležitá, že již začátkem 8. stol. tu byl postaven první kostel. Jméno Linz se poprvé objevuje roku 788 na listině bavorského vévody Tassila III. A kolem roku 1100 už byly postaveny uzavřené městské hradby a most přes Dunaj.

Blahobytu Linec dosáhl, když kolem r. 1210 koupil městečko i s okolní půdou Leopold VI. Babenberský a tím připadlo bývalé hrabství k Rakousku. Přes veškeré výhody a městská práva čekaly na obyvatele Lince neklidné časy, ve 13. století bylo město postupně obléháno několika sousedními panovníky, kteří usilovali o jeho připojení k jejich majetku. Za vlády císaře Friedricha III. dostal Linec městská práva a roku 1490 statut provinciální metropole.

Císař si totiž Linec vybral jako své sídelní město. V letech 1489 – 1493 se po dobytí Vídně Matyášem Korvínem stal Linec středem Svaté říše Římské.

Důležitým mezníkem v rozvoji města byl rok 1497, kdy byl postaven kamenný most přes řeku Dunaj. To umožnilo další rozkvět řemesel a obchodu.

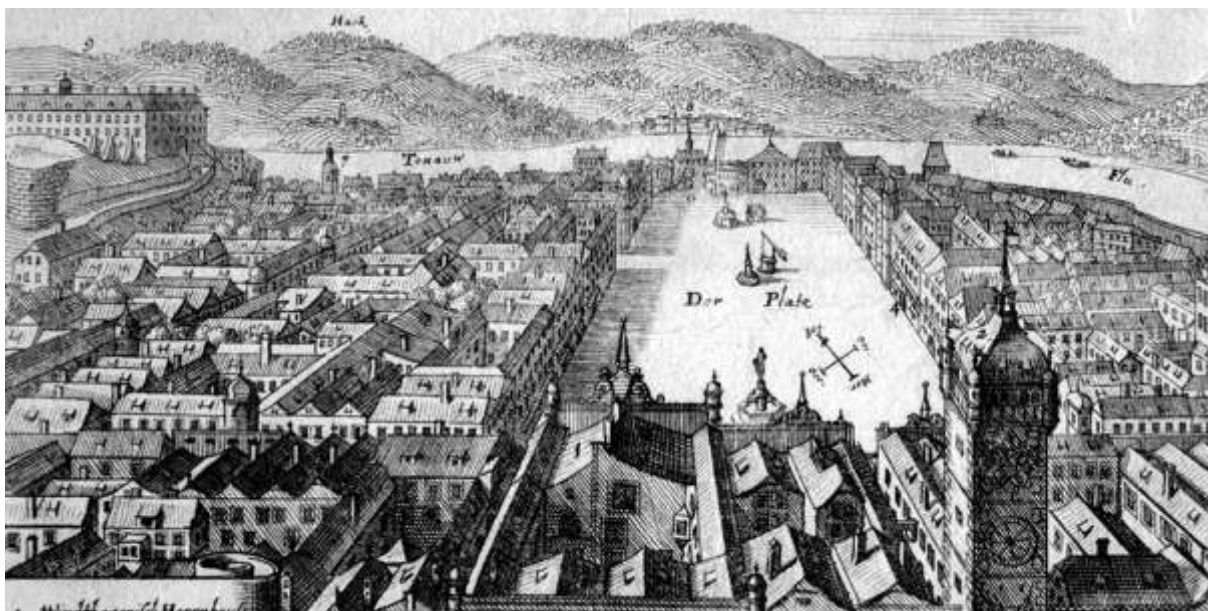

Jedním z významných obyvatel města byl matematik a astronom Johannes Kepler, který po dobu 14 let také vyučoval na místní univerzitě. Do Lince přijel v roce 1612, po dvanáctiletém pobytu v Praze, kde žil na dvoře císaře Rudolfa II.

V 17. stol. a v první polovině 18. stol.

opět prožíval Linec neklidné časy, překonával místní války, blokády, povstání, zastavení celé země kurfiřtovi Maxmiliánu Bavorskému. Dokonce roku 1741 obsadili město na necelý rok Francouzi pro Karla VII.

Roku 1785 bylo v Linci zřízeno biskupství, čímž skončila jeho duchovní závislost na Pasově.

Počátek 19. století se nesl ve znamení Napoleonských válek. Po jejich skončení došlo k rozvoji místního průmyslu. V roce 1832 byl Linec propojen koněspřežnou železnicí s Českými Budějovicemi.

Po násilném obsazení Rakouska fašistickou Velkoněmeckou říší v březnu 1938 se Linz měl stát říšské město na Dunaji - byla plánované řada monumentálních staveb, z nichž se uskutečnil jen most Nibelungů.

Historické staré město se naštěstí dochovalo dodnes.

Dnes ve městě najdete jedny z nejstarších železáren a oceláren v Rakousku. Linec však není jen průmyslovým městem, ale také centrem kultury a umění. Má velmi pěkné a zachovalé historické jádro, ale zdobí jej také moderní architektura.

V roce 2009 se společně s Litevským Vilniusem stalo Evropským hlavním městem kultury. A tahle bývalá bašta ocelářského průmyslu se tak proměnila, že dnes Linzi nikdo neřekne jinak, než město kultury a památek.

K historii Lince patří i Adolf Hitler - Adolf Hitler se narodil v malém městečku Brannau an Inn.

Rodina penzionovaného státního úředníka Aloise Hitlera se často stěhovala z místa na místo, než se usadila ve vesnici Leonding nedaleko Lince. Když bylo Adolfovi 16 let bydlel spolu s matkou přímo v centru Lince – u ulici Humboldtstrasse 31. Prospěch na základní škole měl

vcelku dobrý, ale na střední škole v Linci se značně zhoršil a nakonec střední školu nedokončil. Pouze v dějepise a výtvarné výchově měl výborný prospěch. V té době se upnuly ambice Adolfa Hitlera k výtvarnému umění, ale jeho despotický otec to nechtěl připustit, protože plánoval pro syna kariéru státního úředníka.

Mladý Adolf svého otce opravdu nenáviděl. Jeho otec byl opilec a Adolfa i jeho matku občas surově bil a nadával jim. Kvůli němu Hitler měl po zbytek života odpor k alkoholu. Alois Hitler však zemřel roku 1903 a to přímo v hospodě nad lahví alkoholu.

Svou matku zato Adolf Hitler miloval. Rozuměla jeho uměleckým tužbám a plně ho v nich podporovala. Když Hitlerův otec zemřel, nestálo již snu o kariéře umělce nic v cestě.

Finančně podporován matkou - Hitler se nikdy nevyučil žádnému řemeslu - se dospívající Hitler bezcílně toulal po Linci a snil. Jak sám později přiznal, bylo to období šťastného nicnedělání. Ale Hitlerova matka brzy zemřela na rakovinu prsu. A Hitler se odstěhoval do Vídně. Oba jeho rodiče jsou pohřbeni v Leondingu u Lince. Hitler později velice často říkával, že Linec je jeho rodné město a chtěl být pohřben v Linecké Zoo. A i když v době jeho mládí žilo v Linci zhruba pouhých 55.000 lidí, nazýval ho nejvíce německým městem Rakouska.

Hitler měl ohledně Lince opravdu grandiozní plány. Chtěl, aby byl Linec mezi pěti největšími městy Třetí říše – spolu s Berlínem, Hamburkem, Norimberkem a Mnichovem

Z jeho plánu na přestavbu Lince, se podařil postavit pouze most Nibelungů přes Dunaj. Most se stal v květnu 1945 dělicí zónou železné opony – na jeho západním konci město ovládali Američané, Angličané a Francouzi, na jeho východní části byla ruská zóna.

Na malém balkonu staré linecké radnice. Hitler vyhlásil Velkoněmeckou říši – stalo se to po anšlusu s Rakouskem dne 12. května 1938.

Hitler si nechal za války do Německa svážet ty nejcennější ukořistěné poklady evropských galerií a muzeí. Zprvu byly ukládány v Mnichově.

Vůdce měl ale velkolepý plán, že v jeho rodném Rakousku, konkrétně v Linci, bude vybudováno obří muzeum, které mu bude závidět celý svět.

Linec se měl stát hlavním městem evropské kultury. Vypracování plánů na přestavbu města a výstavbu celého komplexu se ujal Albert Speer, jeden z předních architektů nacistického Německa. Ten se stal

blízkým přítelem Adolfa Hitlera a jejich společné zaujetí pro architekturu vedlo až k plánování řady významných budov postavených v období nacismu. Vrcholem měla být kompletní přestavba historického centra v Linci. Plány na výstavbu jednotlivých budov byly skutečně velkolepé.

Dominantou celého komplexu mělo být muzeum, jemuž měla vévodit v jeho průčelí obří, 500 metrů dlouhá kolonáda. Podle Speerova návrhu měl komplex dále zahrnovat velkolepou budovu opery, hotel, divadlo, knihovnu se čtvrt milionem svazků a náměstí pro nacistické parády a přehlídky. Samotné muzeum mělo zahrnovat desítky samostatných galerií věnovaných různým uměleckým stylům a obdobím. Jejich rozloha měla měřit 36 kilometrů. Pro srovnání – průčelí Britského muzea v Londýně měří 43 metrů a jeho galerie jsou dlouhé 3,2 kilometru. Komplex měl být dokončen v roce 1950.

Po skončení války si oddechli i občané Lince. V Hitlerových plánech byla totiž i demolice celého centra města včetně hlavního nádraží, které mělo být přesunuto o čtyři kilometry na jih. Hitler osobně vypracovával na nákresech své představy o jednotlivých budovách i o jejich zařízení. Nákresey pak putovaly k Albertu Speerovi, který podle nich vyhotovil definitivní architektonické návrhy. Jako materiál preferoval Hitler především mramor, který měl být dovážen především z Itálie. Vnitřní prostory měly mít podlahy a obložení stěn ze vzácných

tropických dřevin.

A protože

jedeme na advent, tak něco ohledně zdejších vánočních trhů.

Linec – advent

V adventní době se Linec proměňuje v romantické město vánočních betlémů. Ve výlohách, na veřejných prostranstvích, v kostelích a v muzeích mohou návštěvníci obdivovat jesličky z celého světa.

Adventní trhy vznikly v zásadě téměř všude v Evropě jako pokračování středověkých trhů. Kdysi to bývala v podstatě poslední šance lidí zásobit se potravinami na zimu.

Od počátku 20. století se adventní trhy staly součástí vánoční tradice. První Christkindlmarkt v Linci se konal ve dnech 23. a 24. prosince roku 1894. Tak to bylo až do začátku první světové války. Po těžkých rocích války se trhy obnovily a začínaly již 5. a 6. prosince.

Všechny vánoční trhy v Linci - stejně jako v jiných městech - nabízejí ve stáncích vánoční pečivo, regionální speciality, různé sladkosti, hračky, vánoční ozdoby a drobné předměty. Neodbytně k nim patří vůně čerstvě pražených mandlí, zapečených brambor se šunkovou nádivkou, lineckého cukroví, pečených kaštanů, křupavých bramborových placek a jiných místních specialit. Můžete ochutnat vánoční punč, domácí medovinu nebo svařené víno

V Linci najdete největší vánoční trh na Hlavním náměstí- čili Hauptplatzu - barokní náměstí tvoří pro Christkindlmarkt působivou kulisu. Od roku 2003 jsou zdejší osmihranné chatičky vyzdobené ručně namalovanými obrazy s motivy různých zákoutí Lince

Ucítíte tu lahodnou vůni čerstvě pražených mandlí a zapečených brambor se šunkovou nádivkou, lineckého těsta, pečených kaštanů, křupavých bramborových placek a jiných domácích specialit rakouských hospodyněk.

V Linci můžete ochutnat i pravý vánoční punč, domácí medovinu či voňavé svařené víno. Prohlédnete si ručně vyrobené dřevěné figurky v jesličkách či jemně zdobené vánoční ozdoby ze skla. Mimořádnou atrakcí je tradiční linecké vyrábění svíček. Každý zájemce si může vyrobit z včelího vosku vlastní svíčku a odnést si ji domů na adventní stůl. Barokní hlavní náměstí v Linci tvoří pro Christkindlmarkt působivou kulisu.

Dalším trhem je zde Volksgarten – tento trh je poblíž nádraží

Trh nabízí stánky s řemeslníky, kteří přivádí svá stará řemesla opět k životu. Jsou zde ale také ukázky moderní techniky. Někteří řemeslníci vás pozvou, aby jste si zkusili něco vytvořit. Jsou zde různé kvízy k otestování vašich znalostí.

Můžete zde vidět stroje z let dávno minulých - velké kladivo, soustruh a další – jsou nastaveny tak, že se každých 15 minut dají do pohybu.

Poněkud delší interval je u pohyblivého betlému. Je zde pravděpodobně největší dřevěný betlém Rakouska - probouzí se k životu každých 30 minut. Na trhu naleznete i bohatý výběr vánočních dárků a kulinářských požitků.

Na nově upraveném Farním náměstí- za městským farním kostelem na Zimním trhu - nabízí řemeslníci, umělci a pěstitelé své domácí a vlastnoručně vyrobené produkty.

Další trh se nazývá Zimní kouzlo a je v Pasážích. Pod historickou klenbou hotelu Wolfinger na hlavním náměstí se v poklidné vánoční atmosféře prezentuje, jak se vyrábí svíčky.

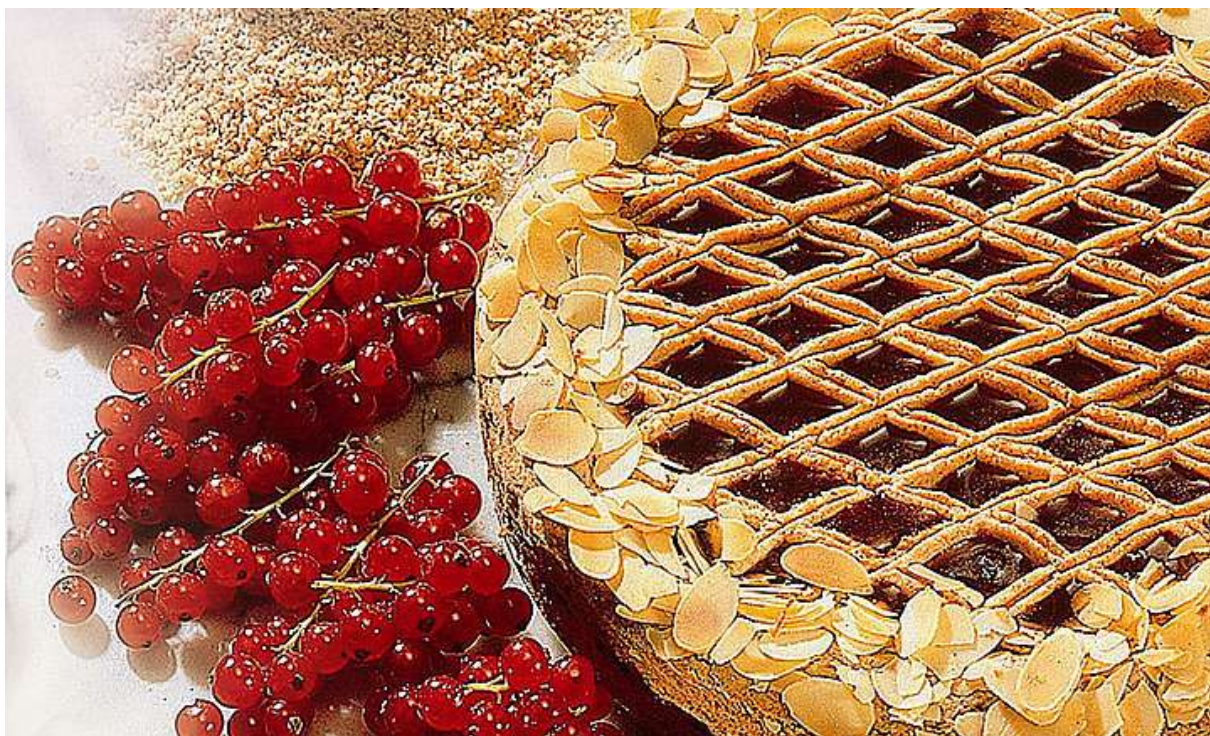
Trh s vánočním cukrovím "Kekserlmarkt" najdete na dvoře městského pivovaru Josefův dvůr. Najdete zde perník všeho druhu, tunely, koláče, vinné sušenky, koblihy, horký jablečný mošt, punč, destiláty. Předvedou se vám tradiční řemesla, jako jsou zdobené noční věnce, sušené květinové dekorace, ručně malované sklo a akvarely a včelařské produkty.

A ještě něco o zdejší snad nejznámější specialitě

Linecký koláč

Jak víte, u nás a i jinde ve světě jsou velice populární výrobky z lineckého těsta. V Linci ale linecké těsto vůbec neznají – jejich symbolem je linecký koláč – tedy koláč, který má vždy mřížku!

Je nejstarším známým koláčem světa. Zmínky o něm nalezneme již v roce 1653. Kdo mu dal toto pojmenování a kdo jej poprvé připravil, však zůstane hádankou.

V Linci vám řeknou, že linecký koláč vymysleli zdejší cukráři, proč by se mu taky tak říkalo. Autorství této pochoutky si však nárokuje i Vídeň a podle některých dohadů – především z šumavské strany – je jeho autorkou česká kuchařka.

Nejstarší recept pochází z kuchařské knihy, která je starší více než 350 let. Již v této době jsou v ní zaznamenány čtyři různé recepty pro přípravu Lineckého koláče a také lineckého těsta. To dokazuje všeobecnou oblibu a také velkou rozšířenost tohoto pekařského výtvoru v barokní době!

Od pozdějších receptů se liší tím, že těsto bylo vždy připravováno z přepuštěného másla, do kterého se přimíchávali další kostičky másla. Kromě toho byl koláč připravován formou takzvaného "koláče z mísy", což znamená, že příprava probíhala v míse – většinou stříbrné, která se podobala dnešním formám na paštiky. V ní se zapékalo těsto s ovocnou náplní ozdobené mřížkou. Koření se používalo pouze v jedné vrstvě a to formou "dobře okořeněné mřížky". Mandle jsou však součástí každého receptu.

Recept na "Originální linecký koláč":

150 g másla

250 g mouky (700)

150 g práškového cukru

100 g pražených lískových oříšků

1 vejce

Koření (vanilka, citron, skořice, hřebíčkový prášek)

10 g prášku do pečiva

300 g rybízové marmelády

Máslo promícháme s cukrem. Přidáme prosetou a s práškem do pečiva smíchanou mouku, oříšky, vejce a koření.

Hotové těsto necháme vychladnout, odpočinuté jej vyndáme z lednice a rozčtvrtíme. Tři čtvrtiny těsta vyválíme do výšky zhruba 1,5cm (průměr koláče je asi 22 cm) a potřeme marmeládou. Ze zbylého těsta vyformujeme roličky, kterými olemujeme okraj a na povrchu koláče z nich vytvoříme mřížku. Potřeme vajíčkem a po straně posypeme mandlemi.

Pečeme 40-45 minut při zhruba 190 stupních Celsia.

Přejeme hodně zdraví!

A ještě něco – určitě znáte naše linecká kolečka - těm se zde říká linecké oči – ale údajně jsou – tedy podle lineckých cukrářů z těsta, kterému říkají křehké ! A měla je velice rády

princezna Sissi.

Ať je to jakkoliv, linecký koláč se stal jedním se symbolů města Lince a neochutnat ho u pravých lineckých cukrářů by byla

věčná škoda.

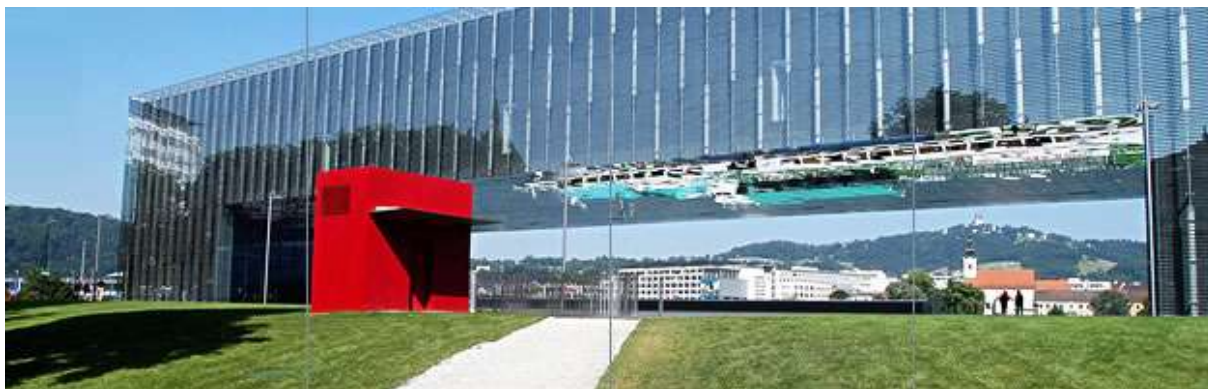

Ještě před desátou hodinou již parkujeme na nábřeží u Dunaje - přímo proti Brucknerově domu

Brucknerův dům byl postavený podle plánů finského architekta Heikki Sirena. Představuje od doby, kdy jej v roce 1974 otevřel Herbert von Karajan, symbol Lince. Při Brucknerfestu a programu „Klassisch Anderen“ nabízí renomovaný koncertní dům návštěvníkům každého věku průřez různými hudebními směry prezentovanými vynikajícími umělci z celého světa.

A hned vedle na promenádě Ernst-Kofera – tedy přímo u Dunaje stojí budova Muzea moderního umění - **LENTOS**

Otevírací doby: Pátek, sobota, neděle 10-18 hod. - Vstupné: Dospělí € 8,00 Zlevněná cena € 6,00 Děti do 7 let zdarma

Objekt lineckého muzea Lentos byl otevřený v roce 2003. Budova je dlouhá 130 metrů a je senzačně umístěná přímo u Dunaje. Komplex povýšil během krátké doby na architektonický symbol města Linec. Průhledná skleněná fasáda, v noci zářící modrou nebo růžovou barvou, Vnitřní interiéry tvoří velkoryse dimenzované výstavní prostory.

Lentos patří se svými mezinárodními sbírkami k nejvýznamnějším muzeím moderního umění v Rakousku. Dnes obsahují jeho sbírky téměř 1.500 děl z oblasti malířství, sochařství a objektového umění, asi 100.000 prací na papíře a 1.200 příkladů umělecké fotografie. Lentos

uchovává skvosty jako jsou malby a jiné výtvořy Gustava Klimta, Egon Schieleho, Oskara Kokoschky, Louise Corinthy nebo Maxe Pechsteina.

Toto stavební dílo mezinárodního významu navrhli curyšští architekti Weber & Hofer. Má užitnou plochu o rozloze 8000 m² a nachází se přímo u Dunaje mezi Nibelungským mostem a domem Antona Brucknera.

Přicházíme na most Nibelungů – odtud je krásný výhled na protější kopec Pöstlinberg. A také na krásnou budovu **Ars Electronica Center**

V lednu 2009 otevřela své dveře nová, rozšířená budova Ars Electronica Center. Jeho fasáda má největší LED osvětlení v Evropě. Návštěvníkům se zde nabízí 3000 čtverečních metrů výstavních ploch, 1000 m² ploch věnovaných výzkumu a vývoji, 400 m² ploch pro pořádání seminářů a konferencí, 650 m² pro prostory gastronomické a pro pořádání různých akcí a též 1000 m² hlavní paluby pro pořádání akcí pod širým nebem s výhledem na Dunaj a centrum města. Proměnlivé osvětlení venkovní fasády povznáší tuto budovu na úroveň uměleckého díla. Pod mottem "hands on" vybízí toto nové centrum návštěvníky k aktivnímu zapojení do vytváření umělecko-vědeckých děl. Výsledkem je muzeum budoucnosti laboratorního charakteru, které nemá ve světě obdoby.

Ars Electronica je zaměřeno na digitální média a nejnovější technologie. Výstavy jsou interaktivní, exponáty je tedy možné si osahat a na vlastní kůži zjistit, jak fungují.

Výstavy tak připomínají velkou futuristickou laboratoř, po které pobíhají nadšené děti a z míry vyvedení dospělí – z velké 3D tiskárny vylézá knoflík podle zadaných parametrů, speciální laser odhalí kostru i vnitřnosti skenované oběti, mluvící plastika připomínající mimozemšťana je představena jako mobil budoucnosti.

Velkou atrakcí centra je místnost nazvaná Deep Space, kde pomocí 3D brýlí cestují návštěvníci vesmírem, prohlíží si zblízka Poslední večeři Leonarda da Vinciho nebo si vyzkoušejí virtuální sjezd na lyžích.

A to již jsme kousíček od **hlavního náměstí Lince Hauptplatz.**

Náměstí vzniklo již ve 13. Století. Tehdy bylo se svými více jak 13.200 metry čtverečnými obestavěné plochy jedním z největších náměstí Evropy – a je dosud. Na severní straně, kde bývala jedna z městských bran, je dnes otevřené přímo k Dunaji – zde překlenuje řeku Most Nibelungů. Ten spojuje historické jádro Lince a čtvrť Urfahr.

Hlavní náměstí je dlouhé 220m a široké 60 m. Náměstí, které vzniklo roku 1260, je rozšířením staré solné cesty, jež byla po tisíc let severojižní dopravní osou města. Dnešní podobu získalo v období baroka. Všichni významní stavitelé a umělci této doby se zde zvěčnili v barokních kostelech, měšťanských palácích a arkádových nádvořích.

Dominantou náměstí je 20 m vysoký sloup svaté trojice z roku 1723. Je vytvořený z bílého mramoru. Jako typický symbol baroka byl postaven z vděčnosti za to, že obyvatelé přestáli katastrofy jako války, požáry a mor. Detailně nám to říkají nápisy na erbech na třech stranách soklu.

U sloupu stojí ochranní patroni Šebestián, Florián a Karel Boromejský

V informačním centru nakupujeme lístky na zdejší speciální tramvaj na poutní horu Pöstlinberg“.

LINEC - Pöstlingberg

Hora je vysoká 539 metrů a vypíná se nad levým břehem Dunaje. Je to nevyšší místo Lince, téměř odevšad viditelná dominanta s poutním kostelem. Na vrcholu hory údajně již v pravěku opevněné hradiště. Je to také oblíbené výletní místo- první restaurace – Kirchenwirt – zde otevřena již roku 1747.

Na horu vede elektrická dráha Pöstlingbergbahn, která je považovaná za nejstrmější adhezní trať v Evropě. V krátkých úsecích mají sice některé jiné dráhy - např. v Lisabonu - i větší podélný sklon, než je zdejších maximálních 116 promile.

Celkovým převýšením 255 m na necelé 3 km trati však s přehledem vede. Železnice byla založena 1898. V té době měla rozchod 1000 mm na speciálně konstruovaných kolejnicích.

Začínala na vlastním hrázděném nádražičku v Urfahru, na úpatí vrchu. V letech 2008 – 2009 proběhla celková přestavba trati, při níž byl rozchod kolejí změněn na 900 mm, což umožnilo propojení s tramvajovou sítí Lince, takže dnes začíná železnice přímo na hlavním Lineckém náměstí a původní nádraží slouží jako muzeum.

Při přestavbě byla též na některých úsecích doplněna jakási střední kolej se zarážkami, jejíž funkce mi není zcela jasná... Dráha má řadu zastávek, jedna je i nedaleko vstupu do ZOO. Poutní areál na Pöstlingbergu je jedním z nejvýznamnějších poutních míst Horního Rakouska.

Jeho historie se datuje od roku 1716, kdy nechal jistý Franz Obermayer vyřezat dřevěnou plastiku Piety a umístil ji na kopec vedle kříže v souvislosti s jakýmsi zázračným uzdravením. K Pietě začali proudit davy poutníků, takže zde byla roku 1720 postavena dřevěná kaple. Dnešní dvou- věžová bazilika Panny Marie Sedmibolestné byla postavena v letech 1742-1748. Roku 1785 při ní byla zřízena fara.

Plastika Panny Marie Sedmibolestné je dnes umístěna na bohatě zdobeném hlavním oltáři. Severně od hlavního oltáře je Votivní kaple s řadou obrazů a vzkazů vyjadřujících díky Panně Marii a úctu k tomuto místu. Monumentální oválná freska na stropě hlavní lodi znázorňuje Korunování Panny Marie. Od roku 1960 o poutní areál pečují kněží z řádu oblátů. Chrám je volně přístupný.

V nevelkém podzemním prostoru – kryptě - pod průčelím baziliky je umístěn reliéfní Betlém. Ten je přístupný volně vždy v období Adventu a Vánočních svátků.

V roce 1809 obsadila vrchol kopce Napoleonská armáda. V důsledku toho byl tento strategicky významný vrch v roce 1830 rakouskou armádou opevněn. Pevnost byla součástí věnce opevnění kolem Lince, tzv. Maxmiliánovy linie. V roce 1897 byla pevnost předána společnosti Linzer Strassenbahngesellschaft ESG, provozující v Linci tramvajovou dopravu, která zde začala budovat různé turistické atrakce.

Opevnění se skládá ze dvou velkých věží, z nichž v jedné – číslo . II – Beatri - je od roku 1906 pohádková jeskyně s „jeskynní dráhou“ Grottenbahn. ”

Ve věži č. IV – Maria – je konečná stanice „horské tramvaje“ Pöstlingbergbahn.

Menší věž - č. I – Othilie – dnes slouží jako Musikheim a číslo V – Eufemie – jako vyhlídková terasa s krásným výhledem na údolí Dunaje s Lincem“

Podkovovitá vstupní brána je označovaná jako věž VI – Nothburga.

Věž č. III – Julia – v severní části areálu se nedochovala - je zde však výrazný šípovitý bastion. Hradba je nejlépe dochována mezi věžemi VI a I, k ní zde roku 1898 přistavěn výletní hostinec Schlössel - Zámeček.

Mezi věžemi IV a V je růžová zahrada. V letech 1945-1950 byla pevnost obsazena sovětskou armádou.

Na konci hřebene, vybíhajícího z vrcholu hory k jihu, leží Linecká zoologická zahrada – nevelký areál hodně konzervativního pojetí, vesměs s poměrně malými klecemi a výběhy, s jediným pavilónem s terárii a akvárii. Zaměřena především na ptáky, plazy a kopytníky.

Průměrná rychlost tramvajové soupravy je 12 km//h. Na trati nechybí hluboké zářezy ani vysoké náspy. Zdejší dráha sice byla otevřena už v roce 1898, ale mnoho se tu od té doby

nezměnilo. Původní vzhled si zachovala dolní i horní hrázdná stanice. Na trati je 7 zastávek se třemi výhybnami; dnes se však používá pouze jedna. Tramvaje se zde potkávají zhruba v polovině úseku.

Jeskynní dráha - se nachází se v bývalé pevnostní věži na Pöstlingbergu a proveze malé i velké návštěvníky po pestře osvětleném pohádkovém světě.

V podzemí je instalováno věrohodné ztvárnění lineckého hlavního náměstí z přelomu 19. a 20. století. V postranních uličkách jsou k vidění scénérie ze známých pohádek. Do pohádkového světa vede i výtah pro handicapované.

Je odtud opravdu nádherný – tedy ,když vám přeje počasí. Dnes je tak trochu inverze nad Dunajem. Ale doufáme, že nežli si prohlédneme kostel, tak se mlha trochu rozpustí.

Asi po hodince jedeme opět dolů do centra. Tramvaj je bohužel i nyní je dost nacpaná. Ale nevadí. Z centra – od barokního sloupu se pouštíme do prohlídky starého města Lince.

